

מ"ת (קרית שמונה) 13377-05-17 - שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' ס נ

פלילי - מעצרים

var MareMakom = "מת (קרית שמונה) 13377-05-17 - שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' ס נ, תק-של
(2)2017, (11/05/2017)43261";p.IDHidden{display:none ;

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 13377-05-17 שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' (עציר)
תיק חיצוני: 195095/2017

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן

מבקשת שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן

נגד

משיב ס נ (עציר)

החלטה

בפני בקשת המבקשת לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

כתב האישום ורקע.

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות איומים, בהתאם לסעיף 192 לחוק העונשין, וכן עבירת היזק לרכוש במזיד, על פי סעיף 452 לחוק.

על פי המיוחס לו בכתב האישום, הגיע המשיב, ביום 6/5/17 בסמוך לשעה 14.00, לבית אמו שבקצרין, ולאחר שמצא חגורה במרפסת, פנה לאמו בכעס ואמר לה שהוא מחפש את החגורה שבוע.

בהמשך, החל המשיב להשתולל בבית, ולהרוס ריהוט, כך ששבר את דלת החדר, ארונית, הפך ארון ושבר מחשב. כאשר אמו ניסתה להרגיעו, צעק עליה המשיב וקילל אותה.

עמוד 1

גם אחיו של המשיב שנכח בבית ניסה להרגיעו, ואולם המשיב צעק אף על האח ואף פנה לתקוף אותו פיזית. האם, אשר חששה שהמשיב יתקוף את אחיו, ביקשה מהאח לעזוב את המקום לפני שהמשיב יפגע בו.

בהמשך לאמור לעיל, ולאחר שהמשיב לא נרגע, ברחו אמו של המשיב מהבית, וחזרה כעבור שעתיים, אזי פנתה למשיב ושאלה אותו מדוע הוא עושה זאת. המשיב החל שוב לצעוק על האם ולקלל אותה, וסירב לעזוב את הבית למרות שבקשה ממנו זאת.

2. במקביל להגשת כתב האישום הוגשה הבקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים. במסגרת בקשתה, הפנתה המבקשת לחומר החקירה, לרבות תלונת האם, בה הביעה פחד מהמשיב ומסרה כי היה שתוי או "מסטול". המשיבה הפנתה לעברו הפלילי המכביד של המשיב, הכולל מאסרים שנגזרו עליו בגין עבירות רבות בתחומים שונים. עוד צוין כתב אישום התלוי ועומד נגד המשיב בגין עבירות דומות כלפי בת זוג לשעבר.

ראיות לכאורה

3. ב"כ החשוד אישר כי מתקיימות ראיות לכאורה, ככל שהדבר נוגע לעבירת ההיזק במזיד לרכוש המיוחסת למשיב, ואולם לגבי עבירת האיומים, טען הסנגור כי זו איננה מתקיימת וכי אין לגביה ראיות אף לא לכאורה. בעניין זה נטען, כי מסכת העובדות המתוארת בכתב האישום אכן מבוססת על חומר הראיות, ואולם עובדות אלה אינן מקימות את עבירת האיומים המיוחסת. הסנגור הדגיש כי לגישתו, לא מיוחסת למשיב התנהגות המהווה עבירת איום מפורשת, ולכן אין לעבירה זו בסיס של ראיות לכאורה.

4. בחנתי לפיכך את כתב האישום, כמו גם את חומר הראיות, לאור טענות הסנגור, ומצאתי כי מסכת העובדות המתוארת בכתב האישום, ואשר נתמכת בראיות מתוך חומר החקירה, מהווה בסיס לאישום בעבירת האיום, כפי שיוחסה למשיב בכתב האישום. המשיב לא מואשם אמנם באיומים מילוליים מפורשים, ואולם עניין לנו בהתנהגות אלימה ביותר, המהווה לכאורה איום בהתנהגות.

נוסחו של סעיף 192 לחוק העונשין, המבסס את עבירת האיומים, הנו כדלקמן:

192. המאיים על אדם **בכל דרך שהיא** בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו - מאסר שלוש שנים.
(ההדגשה לא במקור)

גם אם ברוב המקרים, מבוצעות עבירות האיום באופן מילולי, שכולל אמירה על כוונת פגיעה, אין לשלול כי איום ישוגר למאויים באופן אחר, בלתי מילולי, או התנהגותי (וראה לעניין זה את ניתוח בפסיקתו של ביהמ"ש העליון בע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מ"י**)

המשיב, בהתנהגותו האלימה שהגיעה עד כדי הבעת כוונה להכות את אחיו, וכללה התפרעות מאיימת ומפחידה ממש, תוך שבירת חפצים - ביצע לכאורה גם עבירת איום, ולא רק היזק במזיד לרכוש.

5. אמו של המשיב, שתיארה בהודעתה את אשר התרחש, ציינה כי בקשה מבנה הנוסף יבגני לעזוב את הבית עקב חששה מפני המשיב, ואמרה לו שיילך "שלא יהיה כאן רצח". אמירה זו מלמדת על מצב האימה שהשליט המשיב בבית, והרי אימה ואיומים הנם תוצאה ומעשה במקרה זה.

נתתי דעתי לכך שהבן יבגני לא תמך בגרסת האם, וטען שלא היה נוכח בעת האירועים בבית, ואולם בעניין זה המשיב עצמו אישר כי הוא רב עם אחיו באותו יום, ולפיכך מתקיימות ראיות לכאורה גם לגבי איומים בהתנהגות כלפי האח.

עילת מעצר.

6. ב"כ המשיב טען כי היעדר ראיות לכאורה לגבי עבירת האיומים מביא למסקנה כי לא מתקיימת בעניינו של המשיב עילת מעצר. עוד נטען, כי המשיב היה נתון בהתקף אפילפטי בעת האירועים, ולכן, גם אם היזק לרכוש, אין הדבר מלמד על מסוכנות מפניו. עוד נטען בקשר לכך שאמו של המשיב בקשה לבטל את התלונה. הסנגור לא שלל שלמשיב עבר פלילי, ואולם טען כי נתונים אלה אין בהם להקים עילת מעצר, מקום שלא קמה עילה על פי המיוחס.

7. אין בידי לקבל אל הטענות, ואני סבורה כי מעשי המשיב מקימים עילת מעצר מובהקת אשר מתחזקת באופן ממשי בעברו הפלילי ובנתונים נוספים.

כפי שקבעתי לעיל, מעשי המשיב מקימים את עבירת האיומים המיוחסת לו, ואולם לא בכך בלבד תלויה עילת המעצר. גם אילולא יוחסה למשיב עבירת האיומים, ואילו הסתפקה המבקשת באישום בעבירת היזק במזיד לרכוש בלבד - לא הייתה בכך כל רבותא לשאלת המסוכנות.

ההתנהגות המתוארת, והיו העבירות המתבססות עליה אשר יהיו, הנה התנהגות אלימה, מסוכנת ועוכרת שלוה, המעידה על מבצעה שהוא מסוכן ובלתי צפוי.

8. מבט בצילומים שצולמו בבית, ומקרא התיאור לגבי החפצים שהמשיב השליך ושובר לכאורה בפרץ אלים - דלת, ארונית, ארון, מחשב, והכל תוך גידופים וצעקות כלפי אמו, עד שזו נאלצה לעזוב את ביתה, ורק בהמשך, קראה, מתוך מה שנראה כחוסר ברירה, למשטרה - כל אלה מקימים חשש ממשי מפני המשיב, שמא יפגע בעתיד בבני משפחתו.

עבירת היזק לרכוש במזיד איננה עבירת רכוש בלבד. זו עבירה המשלבת, במקרים המתאימים, אשר מקרה זה נמנה עמם, פגיעה ברכוש יחד עם אלימות. כאן - אלימות ממשית.

9. טענתו של המשיב שהושמעה בחקירתו כמו גם בבית המשפט, לפיה היה נתון בהתקף אפילפטי, לא מעוררת בשלב זה ספק ולא מחלישה את עילת המעצר. יצוין כי בעת הדיון, סבל המשיב מהתקף, ככל הנראה אפילפטי, נפל על רצפת תא המעצר, ונזקק לטיפול.

יחד עם זאת, על פי דבריה של אמו בחומר הראיות, המתלוננת מעריכה שבעת האירוע היה המשיב "מסטול", וכי "קיבל קריזה", ולא מציינת אפשרות של התנהגות בשל התקף.

האם מסרה עוד כי המשיב לא סבל מהתקף אפילפטי במשך תקופה של כשלושה חודשים, כך שברור מהדברים כי היא מודעת למצבו, ולמחלת האפילפסיה ממנה הוא סובל, והייתה מעלה עניין זה אילו היה רלוונטי.

מדובר בהתנהגות שהתמשכה זמן ניכר, שכן המשיב, על פי הנטען, המשיך בהתנהגותו האלימה גם שעתיים אחרי תחילת המקרה, לאחר שהאם עזבה את הבית וחזרה אליו. על פניו, התיאור איננו מתאים לסממניו של התקף אפילפטי, המאופיין, כפי שקרה למשיב בבית המשפט, בנפילה ובאובדן יכולת תפקוד. ואולם שאלה זו, שאינה מקימה ספק לטובת המשיב בשלב זה, תידון לעומק בהליך הפלילי, ולא בהליך המעצר.

10. מקרא הודעתה של המתלוננת, מבהיר כי מפני המשיב צפויה מסוכנות ממשית. ניכר באם, החפצה בשלום בנה, כי התלוננה רק לאחר שהגיעו מים עד נפש, מתוך חשש אמיתי לעצמה וליקיריה מפני המשיב. אמו של המשיב הגיעה לאולם בית המשפט ובקשה לשחררו, וזאת בהמשך לדברים דומים שהשמיעה במשטרה ביום 7/5/17, יום למחרת האירוע, שם ביקשה לבטל את תלונתה. אין בדברים אלה כדי לעמעם את עילת המעצר. אני מסיקה כי מדובר בתלונה מתוך ייאוש ופחד אמיתי, וכי לולא הייתה התנהגותו של המשיב חריגה ואלימה ביותר - האם לא הייתה מתלוננת נגדו ולא הייתה פונה למשטרה.

11. עילת המעצר מתחזקת משמעותית בנתוניו הקשים של המשיב, אשר צבר, למרות שגילו 31 שנים בלבד, הרשעות רבות מאד בעבירות סמים רבות, עבירות אלימות חמורות, עבירות רכוש, הפרת הוראה חוקית ועוד. המשיב ריצה מאסר ממושך, והיה על פי דברי אמו

בהוסטל, ממנו יצא לפני כשנה שבה הוא מתגורר עמה בקצרין. לפני כן ריצה מאסרים משמעותיים קודמים.

תלוי ועומד נגד המשיב תיק פלילי שבו מיוחסת לו התנהגות דומה של התפרעות ושבירת חפצים בביתה של מתלוננת אחרת בעיר קצרין לפני כחצי שנה. ב"כ המשיב טען שבאותו כתב אישום, לא הוגשה בקשת מעצר, וכי לכן יש לשחרר את המשיב גם הפעם. לא שוכנעתי בטענה זו, לנוכח מה שנראה כנטייה חוזרת לאלימות בלתי מרוסנת של המשיב.

12. אשר על כן - קמה עילת מעצר משמעותית שעניינה מסוכנות. למעלה מהנדרש אזכיר כי מדובר באלימות במשפחה, אשר מקימה חזקה שבחוק, לגבי מסוכנותו של המבצע לכאורה.

13. אציין כי מחלתו של המשיב, אשר סבל (ככל הנראה) התקף אפילפטי, באולם גדוש קהל בבית המשפט, מעוררת דאגה ואמפטיה, ואולם אין במצב זה כשלעצמו להשפיע על ההחלטה שלא לסכן סיכון מיותר את אמו, ואת הציבור. מן הסתם, לוותה המחלה את המשיב גם במאסריו ומעצריו הקודמים, ויש להניח כי גורמי שב"ס ערוכים לטיפול והתמודדות נאותים בתסמיניה.

חלופת מעצר

14 חלופת המעצר היחידה שהוצעה, הנה החזרתו של המשיב לבית אמו בקצרין.

בנוסף הוצע כי המשיב ישתבץ בעבודה בחצור הגלילית, ואף הוגש מכתב לגבי נכונות להעסיקו, מבלי שעורך המכתב התייצב לדיון.

על פניו, חלופה זו אינה הולמת את המסוכנות הממשית, והיא מהווה סיכון ישיר לאם, לבנה הצעיר, אותו הזכירה בדאגה בהודעתה, ולכלל הציבור.

יש לבחון לעומק את נסיבותיו של המשיב, מצבו הנוכחי מבחינת תלות בסמים או אלוהול, שאלת הטיפול השיקומי או הפסיכיאטרי שהוזכרו בחומר הראיות, וכן אפשרויות לשחרור לחלופה שהציע או יציע בעתיד.

אני מורה לפיכך לשרות המבחן לערוך תסקיר לגבי המשיב.

כמו כן, שבה ומורה על מעצרו של המשיב עד החלטה אחרת.

המזכירות תעביר את ההחלטה לעיון שרות המבחן.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשע"ז, 11 מאי 2017, בהעדר
הצדדים.